

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
wydane dnia [REDAKTOWANO] w Szczecinie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Jerzy Rawski – Przewodniczący
Alicja Kujawa – Sędzia
Izabela Piskor – Sędzia sprawozdawca

Protokolant: [REDAKTOWANO]

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r. w Szczecinie sprawy przeciwko radcy
prawnemu [REDAKTOWANO] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie
Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] pod numerem [REDAKTOWANO] **obwinionemu o to, że:**

- 1) w okresie od [REDAKTOWANO] do dnia [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] jako pełnomocnik z wyboru
[REDAKTOWANO] w sprawie z ich wniosku w sprawie o stwierdzenie
zasiedzenia prawa własności nieruchomości przed Sądem [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO]
sygn. akt : [REDAKTOWANO] nie podjął w terminie dwukrotnie awizowanej przesyłki pocztowej
z Sądu [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] zawierającej wezwanie do usunięcia braków
formalnych wniosku w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku, wskutek czego
wezwanie zostało uznane przez Sąd za skutecznie doręczone, a braki formalne wniosku
nie zostały usunięte w określonym terminie, w związku z czym zarządzeniem z dnia
[REDAKTOWANO] Sąd [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] zwrócił wniosek, które to zarządzenie
obwiniony otrzymał dnia [REDAKTOWANO] a w dniu [REDAKTOWANO] otrzymał z Sądu zwrócony
wniosek i o powyższych okolicznościach nie poinformował swoich mocodawców ani
nie podjął innych czynności w sprawie, a następnie na pytanie mocodawców o stan
sprawy odpowiedział, że sprawa jest w toku, nic w tej sprawie jeszcze nie wiadomo i że
trzeba czekać na termin rozprawy,

czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego i etyczny
obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie,
rzeczowo i z należyłą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2
ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki
Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/ 2010 Prezydium
Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu
jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

- 2) w okresie od dnia [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] jako były pełnomocnik
z wyboru [REDAKTOWANO] w sprawie z ich wniosku o stwierdzenie
zasiedzenia prawa własności nieruchomości przed Sądem [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO]
sygn. akt : [REDAKTOWANO] pomimo zobowiązania się w dniu [REDAKTOWANO] do zwrotu
pobranego uprzednio wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANO] w terminie tygodniowym,
część tego wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANO] zwrócił po koniec [REDAKTOWANO] a
pozostałą część wynagrodzenia w kwocie [REDAKTOWANO] zł nie zwrócił,

czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikająca z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością jak również etyczny obowiązek dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/ 2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

w związku z dobrowolnym poddaniem się karze przez obwinionego radcę prawnego [REDACTED] w trybie art. 387 kpk

o r z e k a:

- 1) uznać Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. o czyn z 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i wymierza za ten czyn karę upomnienia

- 2) uznać obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. o czyn z 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych związku z art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

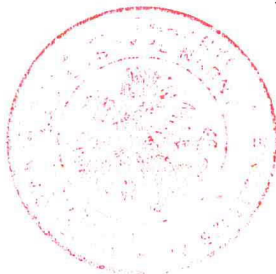
i wymierza za ten czyn karę upomnienia

- 3) kosztami postępowania w kwocie [REDACTED] zł (słownie: jeden [REDACTED] [REDACTED] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Jerzy Rawski

Alicja Kujawa

Izabela Piskor

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTOWANO] do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wpłynęła skarga [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANO]. Skarżący zarzucili radcy prawnemu „rażące uchybienia prawne” oraz działanie na ich szkodę, a także udzielanie im kłamliwych informacji, co doprowadziło do uprawomocnienia się zarządzenia Sądu [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] o zwrocie wniosku, w sprawie oznaczonej sygn. akt : [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] z wniosku skarżących o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości. Skarżący zarzucili radcy prawnemu również brak zwrotu wynagrodzenia uiszczonego radcy prawnemu za świadczoną pomoc prawną.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w [REDAKTOWANO] ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu [REDAKTOWANO] skarżący [REDAKTOWANO] udzielił pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu [REDAKTOWANO] w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości. W tym celu przekazali radcy prawnemu niezbędne dokumenty w sprawie. Skarżący uiszcili również na rzecz radcy prawnego wynagrodzenie tytułem świadczonej pomocy prawnej w kwocie [REDAKTOWANO] brutto.

W [REDAKTOWANO] radca prawny złożył w Sądzie [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] wniosek o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości. Skarżący uiszcili również opłatę sądową w kwocie [REDAKTOWANO] od wniosku.

Sąd [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] nadał sprawie sygnaturę akt : [REDAKTOWANO] i wydał zarządzenie o zobowiązaniu radcy prawnego do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez dołączenie aktualnego odpisu z księgi wieczystej lub wypisu z rejestru gruntów dla nieruchomości będącej przedmiotem postępowania, w terminie tygodniowym od doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku. Przesyłka polecona, zawierająca wezwanie, o którym mowa powyżej została wysłana przez Sąd na adres korespondencyjny wskazany przez radcę prawnego we wniosku wszczynającym postępowanie. W związku z faktem, iż nie została odebrana przez radcę prawnego lub upoważnioną przez niego osobę, listonosz pozostawił pierwsze awizo w dniu [REDAKTOWANO], a następnie drugie awizo w dniu [REDAKTOWANO]. Wobec nie podjęcia korespondencji mimo dwukrotnego awizowania, Sąd uznał przesyłkę za skutecznie doręczoną. W związku z faktem, iż braki formalne złożonego wniosku nie zostały usunięte przez radcę prawnego zgodnie z wezwaniem Sądu, Przewodniczący zarządzeniem z dnia [REDAKTOWANO] zwrócił wniosek. W uzasadnieniu zarządzenia Przewodniczący wskazał, iż zobowiązał pełnomocnika wnioskodawców do uzupełnienia braków formalnych. Wobec dwukrotnego prawidłowego awizowania przesyłki poleconej na podstawie art. 139 kpc Przewodniczący uznał przesyłkę za skutecznie doręczoną. Pomimo doręczenia braki formalne nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie wobec czego wniosek na podstawie art. 130 § 2 w zw. z art. 13 § 2 kpc wniosek należało zwrócić.

Zarządzenie o zwrocie wniosku Sąd doręczył radcy prawnemu faktycznie w dniu [REDAKTOWANO] pomimo, iż na zwrotnym poświadczeniu odbioru została wskazana omyłkowo data [REDAKTOWANO]. Zarządzenie uprawomocniło się w dniu [REDAKTOWANO].

Dowód : faktura z dnia [REDAKTOWANO]
pokwitowanie z dnia [REDAKTOWANO]
wezwanie do uzupełnienia braków formalnych
kserokopia przesyłki niepodjęte w terminie
zarządzenie z dnia [REDAKTOWANO]
potwierdzenie odbioru z dnia [REDAKTOWANO]

W tym czasie tj. [REDAKTOWANO] skarżąca [REDAKTOWANO] kontaktowała się z radcą prawnym telefonicznie, pytając o stan sprawy. Radca prawny odpowiadał, iż nic w sprawie się nie dzieje i trzeba czekać na wyznaczenie rozprawy.

Dowód : zeznania skarżącej [REDAKTOWANE]

W dniu [REDAKTOWANE] Sąd zwrócił fizycznie radcy prawnemu złożony wniosek wraz z załącznikami, natomiast w dniu następnym tj. [REDAKTOWANE] została zwrócona uiszczona przez skarżących opłata sądowa w kwocie [REDAKTOWANE]

Dowód : potwierdzenie odbioru z dnia [REDAKTOWANE]

W tym samym dniu tj. [REDAKTOWANE] po otrzymaniu zwrotu kwoty [REDAKTOWANE] skarżąca [REDAKTOWANE] wraz z córką udała się z własnej inicjatywy do Sądu w celu zapoznania się z aktami postępowania.

Zaraz po tym udała się do kancelarii radcy prawnego, w celu zorientowania się o stanie sprawy, nie ujawniając jednocześnie, iż zapoznała się uprzednio z aktami sprawy w Sądzie.

Radca prawny nadal zapewniał skarżącą, iż sprawa jest w toku, że jak dotychczas z Sądu nic nie otrzymał, że wszystko jest pod kontrolą i należy czekać.

Wówczas skarżąca oświadczyła radcy prawnemu, iż była w Sądzie i zapoznała się z aktami sprawy. Radca prawny przeprosił skarżącą, jednakże nie wyjaśnił przyczyn zwrotu wniosku.

Nakłaniał skarżącą do dalszego powierzenia mu prowadzenia sprawy i możliwość ponownego złożenia wniosku.

Skarżąca powołując się na utratę zaufania odmówiła. Wówczas radca prawny zaproponował, iż w ciągu tygodnia zwróci całe pobrane wynagrodzenie.

Po bezskutecznym upływie terminu radca prawny wynagrodzenia nie zwrócił, nie odpowiadał też na telefony, nie można było go zastać w kancelarii.

W związku z tym bratowa skarżącej nie przedstawiając się, zadzwoniła do kancelarii radcy prawnego i umówiła się na poradę prawną. Jednakże na spotkanie przybyli skarżący.

Podczas tego spotkania, które miało miejsce w [REDAKTOWANE] skarżący odebrali od radcy prawnego dokumenty oraz udzielone mu pełnomocnictwo w sprawie.

Podczas spotkania radca prawny ponownie zapewniał, iż zwróci całe uiszczone mu wynagrodzenie, jednakże to nie nastąpiło.

Skarżący wezwali pisemnie radcę prawnego do zwrotu zapłaconego wynagrodzenia i złożyli skargę do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] na radcę prawnego pismem z dnia [REDAKTOWANE]

Na koniec sierpnia lub z początkiem [REDAKTOWANE] radca prawny udał się do domu [REDAKTOWANE] i zwrócił jej kwotę [REDAKTOWANE] Radca prawny oznajmił skarżącej, iż nie zwraca całej kwoty z uwagi na fakt, iż jednak poczynił jakieś czynności w sprawie i wynagrodzenie chociażby częściowe mu się należy.

Skarżąca nie wyraziła na to zgody i zażądała zwrotu całości wynagrodzenia. Radca prawny wobec powyższego zobowiązał się do zwrotu pozostałej części wynagrodzenia w terminie tygodniowym.

Do dnia złożenia wyjaśnień przez radcę prawnego w dniu [REDAKTOWANE] pozostała kwota wynagrodzenia nie została zwrócona.

Dowód : wniosek z dnia [REDAKTOWANE] o umożliwienie sfotografowania akt

Zeznania [REDAKTOWANE]
Wyjaśnienia obwinionego

Radca prawny po przedstawieniu mu zarzutów przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, podczas składania wyjaśnień w charakterze obwinionego oświadczył, iż w zakresie pierwszego zarzutu przyznaje się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu tj. do tego że nie uzupełnił w terminie braków formalnych wniosku. Radca prawny wyjaśnił, iż nie uzupełnił braku formalnego wniosku z uwagi na to, iż Sąd wezwał go do przedłożenia odpisu księgi wieczystej, a dla nieruchomości będącej przedmiotem postępowania nie była prowadzona księga wieczysta, więc nie mógł wykonać tego zobowiązania.

Radca prawny wyjaśnił również, iż nie pamięta, kiedy informował klientów, iż sprawa jest w toku, przed czy po zwrocie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia.

Jeżeli zaś chodzi o drugi z zarzutów przedstawionych radcy prawnemu, to przyznał, iż istotnie nie zwrócił skarżącym kwoty [REDAKTOWANE] pomimo iż zobowiązał się do zwrotu całej kwoty. Radca prawny uznał bowiem, iż jakiś czynności dokonał i chociażby częściowe wynagrodzenie mu się należy. W toku składania wyjaśnień radca prawny oświadczył, iż zwróci klientom pozostałą kwotę, aby nie było już żadnych wątpliwości co do jego rzetelności finansowej.

Dowód : wyjaśnienia obwinionego

Na rozprawie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] przedłożył dowód dokonania przelewu na rzecz skarżących pozostałej kwoty w wysokości [REDAKTOWANE]. Przelew został wykonany w dniu [REDAKTOWANE] tj. w dniu wyznaczonym na rozprawę przed tu. Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym.

Dowód : dowód zapłaty

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W myśl art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych „Radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 2 wspomnianej ustawy radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikająca z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 27 ust. 1 cytowanej ustawy rola ślubowania składanego przez radcę prawnego ma następujące brzmienie: „Ślubuję uroczyście w wykonywaniu zawodu radcy prawnego przyczyniać się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązki zawodowe wypełniać sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachować tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości”.

Zasady etyki radcy prawnego sformułowano w postanowieniach Kodeksu etyki radcy prawnego, którego art. 1 nakazuje radcom prawnym kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w przedmiotowym kodeksie oraz w uchwałach organów samorządu zaś art. 6 ust. 2 stanowi, iż radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności, zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Z cytowanych powyżej przepisów wynika niewątpliwie, iż radca prawny w wykonywaniu zawodu winien kierować się nie tylko przepisami prawa, ale również wykonywać zawód ze starannością wynikająca z wiedzy prawniczej, sumiennie, postępując przy tym godnie i uczciwie.

Z ustalonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanu faktycznego wynika bezspornie, iż radca prawny [REDAKTOWANE] w związku z przyjętym pełnomocnictwem od [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] nienależycie i bez zachowania staranności wynikającej z wiedzy prawniczej, nie podjął w terminie dwukrotnie awizowanej przesyłki z Sądu [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] która zawierała wezwanie do usunięcia braków formalnych wniosku, nie wykonał zobowiązania Sądu w wyznaczonym terminie, w wyniku czego wniosek o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości został zwrócony.

Wyjaśnienia złożone przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] podczas postępowania wyjaśniającego, nie można uznać za w żaden sposób usprawiedliwiające sposób postępowania radcy prawnego. Radca prawny, mając wiedzę, iż nie ma możliwości przedłożenia odpisu księgi wieczystej nieruchomości, z uwagi na to, iż dla nieruchomości nie była prowadzona księga wieczysta, winien zwrócić się o wypis z właściwego rejestru gruntów.

Jeżeli nawet termin do uzyskania niezbędnych dokumentów okazałby się niewystarczający, możliwe było również zwrócenie się do Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie o wyznaczenie dodatkowego terminu na wykonanie zobowiązania. Radca prawny żadnego z tych aktów staranności nie wykonał.

Niedopuszczalnym było również podawanie swoim mocodawcom nieprawdziwych informacji w zakresie dotyczącym etapu, na jakim znajduje się postępowanie sądowe.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, iż radca prawny wielokrotnie deklarował zwrot wynagrodzenia pobranego od mocodawców. Jednakże dokonał faktycznie zwrotu w dwóch ratach, pierwszej dopiero po złożeniu skargi przez swoich mocodawców do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] drugiej zaś w dniu wyznaczonej rozprawy przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym.

Mając na uwadze powyższe należy nadmienić, iż nawet w przypadku dopuszczenia się przez radcę prawnego jakichkolwiek uchybień w wykonywaniu zawodu, z przyczyn niezawinionych bądź nawet zawinionych, istotna i oceniana jest postawa radcy prawnego przyjęta po dopuszczeniu się uchybień.

W przedmiotowej sprawie radca prawny [REDAKTOWANO] dopuścił się zarówno naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej jak i swoją postawą po dopuszczeniu się uchybień naruszył również etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych uczciwie i rzeczowo.

Ustalając wymiar kary, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę nie tylko opisane powyżej naruszenia obowiązków etycznych, ale również postawę radcy prawnego [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] który ostatecznie na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym przyznał się do zarzucanych mu czynów i zwrócił całe wynagrodzenie skarżącym.

W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż kary w wymiarze upomnienia odpowiadać będą zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, szkodliwości czynu, jak również spowodują osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzonych kar.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zdecydował się uznać złożony przez Obwinionego wniosek o wydanie wyroku skazującego, w wymienionych wymiarach, albowiem spełnione zostały wszelkie przesłanki z art. 387 K.p.k w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Stosowny wniosek został zgłoszony przez Obwinionego do chwili zakończenia pierwszego przysłuchania, okoliczności popełnienia deliktów dyscyplinarnych nie budzą wątpliwości, wnioskowi nie sprzeciwił się Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ani pokrzywdzeni należycie powiadomieni o terminie rozprawy i pouczeni o możliwości zgłoszenia przez obwinionego tego wniosku, zaś cele postępowania dyscyplinarnego w szczególności w postaci: zakończenia sprawy w rozsądnym terminie, ustalenia okoliczności czynu, wykrycia sprawcy deliktu i pociągnięcia go do odpowiedzialności dyscyplinarnej przy uwzględnieniu prawnie chronionych interesów pokrzywdzonych - zostały zachowane pomimo nieprzeprowadzenia postępowania w całości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Jerzy Rawski

Alicja Kujawa

Izabela Piskor

